

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci žalobkyně: **xxxx**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2014, č. j. MV-142862-5/SO-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Rozhodnutím žalovaného ze dne ze dne 10. 12. 2014, č. j. MV-142862-5/SO-2014, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 7. 2014, č. j. OAM-2495-13/TP-2014, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu“), zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného i prvostupňového správního rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uváděla, že z ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu neplyne povinnost předkládat titul příjmu, resp. pracovní smlouvu, proto se domnívá, že příslušné výzvě k odstranění vad žádosti vyhověla. Správní orgán neměl pochybnost o výši příjmu, ale žádost zamítl pouze z toho důvodu, že se domáhal doložení pracovní smlouvy, což neuvádí ve výzvě k odstranění vad žádosti, ale v její příloze, která jde nad rámec zákona. Dále napadá, že aplikace tohoto zákonného ustanovení je možná pouze za podmínky, že nebude mít negativní dopad do soukromého a

rodinného života žalobkyně, což podle jejího názoru žalovaný nehodnotil, když ji odvodil pouze z cizineckého informačního systému, který tak nebyl zjištěn.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí jako nedůvodné, přičemž důvody jsou obdobné jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K ústnímu jednání nařízenému na den 2. listopadu 2017 se žalovaný nedostavil a z něj se omluvil, soud tak jednal v jeho nepřítomnosti, zástupce žalobce na tomto jednání setrval na svých přednesech.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobkyně po výzvě doložila potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti za období 11/2013 až 1/2014 vydané společností Družstvo Julman, rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání na období od 28. 1. 2014 do 27. 7. 2014 vydané Úřadem práce České republiky, a doklad o zajištění ubytování. Ministerstvo vnitra neakceptovalo Rozhodnutí Úřadu práce České republiky a potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti, neboť příjmy z nich vyplývající nelze akceptovat pro účely správního řízení, neboť takové doklady jsou neúplné. Z potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti je sice zřejmé, že průměrný měsíční příjem žalobkyně dosahuje výše xxxxxxxx Kč, avšak vzhledem k absenci platné pracovní smlouvy není žádným způsobem zřejmé, zda má žalobkyně na tento příjem nárok. Ministerstvo vnitra dále posuzovalo, zda rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení trvalého pobytu nebude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života žalobkyně, a dospělo k závěru, že takové skutečnosti nebyly v průběhu řízení prokázány, neboť z cizineckého informačního systému plyne, že žalobkyně je na území České republiky sama, má dceru, která žije na Ukrajině, pobývala zde na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 1. 5. 2012 do 30. 5. 2013, dne 23. 5. 2013 podala žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, o této žádosti zatím nebylo pravomocně rozhodnuto, proto zamítavé rozhodnutí nemá vliv na její dosavadní pobytový status.

V odůvodnění je dále uvedeno, že podle ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu se za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území považuje doklad prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území v zákonem požadované výši. Výčet dokladů není taxativně vymezen, nicméně se musí jednat o příjmy prokazatelné, v daném případě musí být k příjmům ze zaměstnaneckého poměru přiložen právní titul, z něhož takové příjmy plynou. Toto správní řízení je ovládáno dispoziční zásadou, proto je na účastníku řízení, aby prokázal svá tvrzení, pokud chce být v řízení úspěšný. Žalobkyně ani v rámci odvolacího řízení nedoložila požadovaný doklady (pracovní smlouvu), která by prokazovala přiznání nároku příjmů z jejího pracovního poměru a potvrzení pracovně-právního vztahu. Dále je uvedeno, že ministerstvo se řádně vypořádalo s dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně.

Z předloženého správního spisu dále mj. vyplývá, že výzvou ze dne 5. února 2014 byla žalobkyně vyzvána mj. k doložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území ve smyslu ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu; žalobkyně téhož dne tuto výzvu převzala, což potvrdila podpisem. K výzvě je přiloženo poučení označené jako příloha,

kteřá je nedílnou součástí příslušné výzvy označené datem vydání a číslem jednací, ohledně dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území je zde mj. uvedeno, že za takový doklad se považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný; u příjmů ze zaměstnání je to potvrzení zaměstnavatele o konkrétní výši průměrného čistého měsíčního výdělku za předchozí kalendářní čtvrtletí a originál nebo ověřená kopie pracovní smlouvy.

Ve správním spise je dále založeno podání žalobkyně ze dne 27. 2. 2014, jehož přílohou je mj. potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu: „*Za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území se považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim^{9d}) cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem^{9e}) nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob. Jde-li o cizince podle § 66 může být tento doklad nahrazen dokladem o příslibu poskytnutí prostředků k zajištění trvalého pobytu na území z prostředků veřejných rozpočtů. Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije. Příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy ze závislé činnosti, nebo daňovým přiznáním z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti. Pokud nelze prokázat příjem jiným věrohodným způsobem, lze jako doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu předložit výpisy z účtu vedeného v bance za posledních 6 měsíců, ze kterých vyplývá, že cizinec takovými příjmy disponuje, nebo platební výměr daně z příjmu.“*

Při hodnocení důvodnosti podané žaloby se zdejší soud ztotožňuje s právním závěrem žalovaného, že pro hodnocení naplnění zákonné podmínky „*příjem cizince je pravidelný*“ je nutné trvat na doložení právního titulu vyplacených peněžních částek, jímž je v případě potvrzení o výši průměrného čistého měsíčního výdělku i předložení pracovní smlouvy v originále nebo kopii. Zákon ve svém ustanovení uvádí důkazní prostředky pouze příkladmo (srov. užití slova „...*zejména potvrzením*...“); nikde sice přímo nestanoví povinnost předložit pracovní smlouvu, vychází však ze shora uvedené pravidelnosti příjmu cizince. Pro toto posouzení zákonného znaku pravidelnosti příjmů cizince je tak namístě trvat na tom, aby cizinec předložil i právní titul prokazující pobíraný příjem, zda se tak jedná o příjem pravidelný. Pracovní smlouva jako právní institut soukromého práva může být uzavřena na různé období s různými modifikacemi a podmínkami s ohledem na

příslušnou smluvní volnost; ze samotného potvrzení o příjmu tak není možné tyto možné modifikace posoudit. Proto požadavek na doložení pracovní smlouvy odpovídá tomu, aby správní úřady mohly řádně posoudit pravidelnost příjmu cizince a tím tak rozhodnout o podané žádosti.

V dané věci byla žalobkyně konkrétně seznámena s tím, že za příslušný doklad považuje správní úřad nejen pouze potvrzení o příjmu ze zaměstnání, ale rovněž pracovní smlouvu, což bylo přímo uvedeno v příloze jí předaného poučení. Po vydání prvostupňového rozhodnutí pak rovněž měla možnost tuto pracovní smlouvu v rámci odvolacího řízení doložit a tím tak ovlivnit příslušný rozhodovací důvod, to však neučinila (pracovní smlouvu nepředložila ani v soudním řízení). Lze tak uzavřít, že žalobkyně byla konkrétně poučena, že pracovní smlouvu je nutné doložit, přičemž je nerozhodné, zda se tak stalo v předaném poučení, či v jeho příloze, která je nedílnou součástí tohoto poučení, je označena číslem jednacím a datem vydání příslušného poučení, je tak zjevné, že se jedná o jedinečný dokument, který pouze blíže rozvádí skutečnosti, které jsou obsaženy v samotném poučení.

Soud pak nesouhlasí ani s tím, že by nebyl hodnocen dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, neboť tato skutečnost přímo v odůvodnění hodnocena byla („žalobkyně je na území České republiky sama, má dceru, která žije na Ukrajině, pobývala zde na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 1. 5. 2012 do 30. 5. 2013, dne 23. 5. 2013 podala žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, o této žádosti zatím nebylo pravomocně rozhodnuto, proto zamítavé rozhodnutí nemá vliv na její dosavadní pobytový status...“). Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje, přičemž žalobkyně ani v odvolání ani v žalobě neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, proč by takový závěr nebyl v souladu se skutečností. Pokud ministerstvo vnitra tento závěr učinilo z příslušného cizineckého informačního systému, pak takový postup je logický a není v rozporu s žádným zákonným ustanovením.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. listopadu 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J.